

μουστερής

μουστερής, ο, ουσ. [<τουρκ. moüsteri]. **1.** ο πελάτης, ο αγοραστής: «δε βρήκε ακόμα μουστερή να πουλήσει τ' αυτοκίνητό του». **2.** ο εξασφαλισμένος πελάτης, ο εξασφαλισμένος αγοραστής: «αν εξακολουθείς να θέλεις να πουλήσεις τ' αυτοκίνητό σου, σου 'χω έτοιμο μουστερή». (Λαϊκό τραγούδι: έχω **μουστερή** πολύ κι όλο μπεσιντζί και φωνάζουν σαν τρελοί: -Γιαβρούμ καφετζή). **3.** αυτός που ενδιαφέρεται για κάτι: «για μια τόσο πλούσια νύφη, υπάρχουν ένα σωρό μουστερήδες». **4.** το κορόιδο: «βρήκε έναν μουστερή και του 'φαγε όλα τα λεφτά».

- δέστε πράμα που σαλεύει και το μουστερή γυρεύει! βλ. λ. [πρά\(γ\)μα](#).

- μουστερή θα σε πιάσω; λέγεται ειρωνικά σε άτομο που του κάναμε κάποτε μια χάρη ή μια εξυπηρέτηση και από τότε ζητάει συνέχεια να του κάνουμε χάρες ή εξυπηρετήσεις, κάτι που, εμείς βέβαια, δεν είμαστε διατεθειμένοι να κάνουμε. Συνήθως της φρ. προτάσσεται το γιατί.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας